

[Glistrup]

deres lus på gangen og virkelig tager hårdt fat på dem, som går frem efter den linje, og så vil der ikke bare være tale om et efterbeskatningskrav af størrelsesordenen 24.000 kr., eller hvor meget det er, men et yderligere bødekrav på 60.000, 70.000, 80.000, 100.000 kr., hvis man skulle indlade sig på det, så den indvending holder ikke. Hr. Karl Nielsens nærmere betoning af det var jo, at det specielt skulle være de selvstændige erhvervsdrivende, men det er jo op til skatteligningsmyndighederne selv, hvem de vil tage fat på først. De kan jo bare begynde med de selvstændige erhvervsdrivende, og så kan de da selvfølgelig nå frem til, at man får afsløret en sådan spekulation før den 8. november. Nej, dem, det drejer sig om i disse sager, er først og fremmest lønmodtagere. Det er jo dem, der først og fremmest forulempes med disse efterfølgende krav.

Den tredje indvending fra skatteministerens side var datoen den 8. november, som han ikke brød sig om. Ja, det var således, at hans følgeordfører hr. Kallesøe endda sagde, at den 8. november er en tilfældigt valgt dato. Ja, enhver dato kan man godt kalde tilfældigt valgt. Havde vi sagt den 24. december, var det også en tilfældig dato, som der altså skete noget på. Nu glædede det mig i hvert tilfælde, at det ikke var centrumdemokraternes ordfører, der kaldte den 8. november for en tilfældig dag, for den 8. november var faktisk en dag, som var ganske interessant i Danmarkshistorien, og som der derfor er al mulig grund til også at bruge i en lovbestemmelse, når den falder inden for et tidsinterval, hvor det virkelig er rationelt at sige, at så går man over til at beskæftige sig med at afvikle ferier og forberede det nye års ligning. Derfor er den 8. november faktisk en udmærket dag.

Skatteministeren syntes, at dagen ikke skulle ligge i første halvdel af november, men at man skulle have en længere frist for skattemyndighederne. Her må vi bare gøre os fuldstændig klart, at ligegyldig hvor vi lægger fristen, så får vi med de nuværende skattelove aldrig nogen fuldstændig og korrekt skatteligning gennemført. Og når vi er kommet så langt frem, at der er gået et år eller to, fra begivenhederne har udspillet sig, er situationen den, at man må indstille sig på, at borgeren faktisk ikke har den fornødne mulighed for at få et fornuftigt modspil til

myndighederne. Det er en af de hovedindvendinger, jeg har haft mod alle disse ordførere i dag, at de har kun siddet her og argumenteret for det, der måske også er flertallet af folketingsmedlemmernes udsyn ud over det danske samfund, fra skrivebordet, hvor man sidder og håndhæver myndighedernes ting. Men man må stadig betænke – også skatteministeren må, selv om han sidder ved et ministerielt skrivebord – at der også på den anden side er nogle mennesker, som har svært ved at holde flere skatteår og flere indkomstår i hovedet og finde de fornødne argumenter for, hvor meget der nu var privat kørsel med bil i 1976, eller hvad det er for et år, som man begynder at trække frem. Derfor må man, når man tager hensyn til borgerne, sige, at fristen den 8. november bestemt ikke er urimelig kort.

Dernæst, og det var det fjerde og sidste af skatteministerens argumenter, beskæftigede skatteministeren sig en hel del med, at kontrollovens § 13 og andre regler i 3. afsnit af skattekонтроlloven blev lavet om engang i begyndelsen af 1970'erne. Det er da rigtigt nok, at de blev lavet om, men det blev de da ikke bedre af. Forholdet er jo stadig væk det, at man til udformningen af disse skattestrafferegler bruger de begreber, som er udviklet i en helt, helt anden verden, om forsæt, grov uagtsomhed osv., og som hører til i hele strafferettens opblomstring og udvikling ned gennem det 19. århundrede. Det overfører man nu til denne debat, hvordan man skal behandle de mennesker, som faktisk opgiver at finde ud af deres selvangivelser, og det er flertallet af den danske befolkning. Og så skal man til at afgøre: er dette en forsættlig overtrædelse, eller er det en groft uagtsom overtrædelse, eller er det en overtrædelse, som overhovedet ikke falder ind under det strafbares område?

Skatteministeren kom faktisk senere i sit indlæg til at bruge et udtryk, som viser, at det er en umulig opgave. Han sagde nemlig: hvis en eller anden skattemyndighed skønner, at forholdet er af forsættlig art eller det er af groft uagtsom art osv. Det er netop det, der er kernen i det. Når man skal afgøre, hvor grænsen går, når der er sket en eller anden fejl på selvangivelsen, mellem det, der er strafbart, og det, der ikke er strafbart, så sidder man og udøver et skøn i de forskellige myndigheder, og når man sidder og udøver